

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010496
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8115010496.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Vladimíra Monoka na neverejnom zasadnutí konanom 08.09.2015 v trestnej veci odsúdeného Y. A. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/41/2015 zo dňa 10.07.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona podmienkovo prepustil odsúdeného Y. A. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T 201/2012 zo dňa 21.12.2012 (v trvaní 30 mesiacov) a trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T 22/2011 zo dňa 29.12.2011 v spojení s uznesením zo dňa 17.10.2013 (v trvaní 15 mesiacov).

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmienkového prepustenia na tri roky.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí okresný prokurátor sťažnosť, ktorú následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že podľa jeho názoru nie sú u odsúdeného splnené podmienky na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Je pravdou, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody správa disciplinovane a bol aj jedenkrát disciplinárne odmenený za vzorné plnenie pracovných povinností, no podľa jeho názoru, by nemal byť prepustený na slobodu len preto, že bol raz odmenený v priebehu dvoch rokov a nad rámec základných povinností nič mimoriadne nevykonal. Okresný súd, sa podľa neho, nezaoberal tým, či si odsúdený skutočne uvedomil nesprávnosť svojho počínania a či sú dané záruky, že už nebude v budúcnosti v obdobnej trestnej činnosti pokračovať. Ďalej poukázal na skutočnosť, že sám odsúdený uviedol, že žije v regióne, kde sa nevedel zaradiť do pracovného procesu. Vo výkone trestu odňatia slobody však pracuje a takto si plní vyživovaciu povinnosť. Výkon trestu, teda podľa názoru sťažovateľa, zabezpečuje, že môže svoju vyživovaciu povinnosť vo výške 28,- až 31,- eur mesačne plniť. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody neprepúšťa alebo uložil okresnému súdu vo veci znova konať a rozhodnúť.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Tak, ako to plynie z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, i z obsahu predloženého spisového materiálu zrejme, že odsúdený Y. A. vykonáva jednak trest odňatia slobody v trvaní tridsiatich mesiacov, ktorý mu bol uložený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T 201/2012 zo dňa 21.12.2012 a jednak trest odňatia slobody v trvaní pätnástich mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T 22/2011 zo dňa 29.12.2011 v spojení s uznesením zo dňa 17.10.2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Keďže v osobe odsúdeného ide o páchatela odsúdeného za prečin, okresný súd správne posudzoval, či sú v danom prípade splnené podmienky, ktoré pre možnosť podmiennečného prepustenia z výkonu uloženého trestu stanovuje ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, podľa ktorého môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Základnou podmienkou, ktorá musí byť nevyhnutne pre možnosť podmiennečného prepustenia splnená, je teda vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu odňatia slobody, čo v konkrétnom prípade znamená polovice z uložených trestov.

Súčet uložených trestov u odsúdeného v danom prípade predstavuje tri roky a deväť mesiacov. Vzhľadom na to, že výkon trestu odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 20.06.2013, polovicu z uvedeného trestu vykonal dňa 05.05.2015, čo teda znamená, že základnú podmienku vykonanie polovice uloženého trestu odsúdený splnenú mal.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu v tom smere, že u odsúdeného je možné skonštatovať aj splnenie ďalšej zákonom požadovanej podmienky, teda že vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

To, ako sa odsúdený v priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody správal a aký bol jeho prístup k plneniu si svojich povinností vyplýva zo správy Ústavu na výkon väzby a na výkon trestu K.. Podľa nej bol odsúdený po nástupe výkonu trestu dňa 20.06.2013 premiestnený dňa 09.07.2013 do Ústavu na výkon trestu H. - I., kde bolo jeho správanie bezproblémové, dodržiaval ústavný poriadok, príkazy a nariadenia, bol zaradený na pracovisko, kde si svoje povinnosti plnil na požadovanej úrovni, o čom svedčia tri kladné poznatky. Na návrh pedagóga bola potom realizovaná zmena diferenciacnej skupiny „B“ na skupinu „A“ a 06.05.2014 bol premiestnený do otvoreného oddelenia ÚVV a ÚVTOS K.. Aj tu si svoje povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku plnil, rešpektoval pokyny a nariadenia personálu, v kolektíve pôsobil nekonfliktne, zúčastňoval sa rôznych aktivít aj v mimopracovnom čase. Pracovne bol zaradený aj v tomto ústave a za vzorné plnenie pracovných povinností bol jedenkrát disciplinárne odmenený, žiaden negatívny poznatok počas doterajšieho výkonu trestu o ňom zaznamenaný nebol. Navyše bola odsúdenému jedenkrát povolená vychádzka mimo ústav na 24 hodín a vrátil sa včas a bez nedostatkov.

Vzhľadom na uvedené, teda vzhľadom na správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, jeho prístup k plneniu a rešpektovaniu ústavného poriadku, účasť na mimopracovných aktivitách, ale najmä jeho prístup k plneniu si pracovných povinností, za ktoré bol jedenkrát disciplinárne odmenený a o ktorom navyše sú tri kladné poznatky, podľa názoru krajského súdu, je možné urobiť záver o tom, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje polepšenie. Je pravdou, že v hodnotení odsúdeného sa uvádza, že riziko sociálneho zlyhania je uňho stredné, avšak k tomuto záveru sa dospieva najmä vzhľadom na absenciu odborného vzdelania a nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá súvisí s dlhodobou nezamestnanosťou odsúdeného pred nástupom výkonu trestu. To, že odsúdený žije v regióne, kde je problém nájsť si zamestnanie, mu rozhodne nemožno v tomto smere pričítavať v neprospech a vzhľadom na uvedenú okolnosť ustáľovať, že nie je predpoklad, že sa zamestná a bude si plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Je možné predpokladať, že odsúdený, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody po prvý krát, si nesprávnosť svojho konania dostatočným spôsobom uvedomil a naopak, bude ho to motivovať k tomu, aby vyvinul maximálne úsilie

o to, aby sa zamestnal a svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť si plnil. Napokon v tomto smere prejavil aj svoju vôľu na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu, kde navyše uviedol aj to, že prácu sľúbenú má.

Z uvedených dôvodov považuje krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustil za rozhodnutie v súlade so zákonom, a keďže ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, nezistil procesné pochybenia, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého uznesenia, sťažnosť okresného prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.